

DE MOOITE WAARD ...

Blogs 2012
Hems Zwier

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave	2
Wie is Hems Zwier?	3
Voorwoord	4
Wat doet u dat....de mooie waard is?	5
Goed genoeg...is zo verdomd slecht!	6
Onbevangen ontmoeten, bewegen, richting....de essentie!	8
Wat als tijd..... geen tijd zou zijn!	9
3rdSpace....organiserende kracht in een Knowmad Society!	10
Vernieuwend denken....koester het gebrek aan licht!	12
Lentezon....of hoe alleen het meest simpele het complexe kan besturen!	13
Een 21-urige werkweek....is meer dan zat!	15
De kracht van het antwoord.....schuilt in de vraag!	17
Het Nieuwe Werken: Game over? Of next level!	19
Schokkende cijfers....vluchtige gassen van verdampend beleid!	21
Verander de wereld....begin bij de taal!	23
Het oog van de storm....kraamkamer van nieuw vertrouwen!	25
De 21ste eeuw....de essentie als koersbepaler!	27
No story no glory.....leiderschap vraagt om een verhaal!	29
Groot ego?.....u bent niets meer dan tijd!	31
Voorbij het IK en het WIJ....begint de vooruitgang!	33
Pesten....voorbij angst en grijze muizen!	35

Wie is Hems Zwier?

20 december 2012

Een avonturier naar het hart van mens en organisatie. Van origine psycholoog, werkzaam in de rol van 'veranderaar' of misschien beter 'vernieuwer'. Even lief verantwoordelijk voor grootschalige landelijke projecten, als geboeid in kleine creatieve denksessies of bewustwordingstrajecten.

Mijn uitdaging ligt bij het verbinden van mensen en organisaties, die bijdragen aan de ontwikkeling van nieuwe concepten gericht op de eisen van deze tijd. [Jeugd]zorg, onderwijs, werk en samenleven op weg naar een nieuwe dimensie. We gaan het anders, eenvoudiger doen en dat vraagt om moderne concepten. Concepten waarbij de eigen kracht, het talent en de ambitie van de mens centraal staan, waarbij vanuit de verbinding van 'sterkten' gekeken wordt naar uitdagingen.

Vernieuwen, verbinden, leiderschap, co-creatie, passie, 'anders denken, anders doen' zijn belangrijke sleutelwoorden bij de uitdagingen die ik graag oppak. Op zoek naar nieuwe paden zonder de gebaande te veronachtzamen!

Naast organisatieadviseur, projectmanager ben ik fervent blogger, spreker en altijd in om 'leuke dingen' te ondernemen. Zo was ik in 2010 enkele maanden stereditor van de Mindz Community, startte ik in 2011 het Social Innovation Lab en liet ik in 2012 het nieuwe leer en ontmoetingsconcept 'De Zomerschool' het licht zien. Sinds 2012 als affiliate lecturer met veel genoegen verbonden aan het Windesheim Honours College.

Twitter	www.twitter.com/HemsZwier
Site	www.HemsZwier.nl
Site	www.socialinnovationlab.nl
Linkedin	http://nl.linkedin.com/in/hemswzier
Email	Hems@me.com
Telefoon	06 211 008 91

Voorwoord

Een blogboek! Een verzameling van blogs die ik eerder schreef op Mindz.com.

Het was een jaar van verbazing, verkiezingen, sportevenementen, liefde, groot en klein leed. In mijn blogs heb ik er naar gekeken vanuit mijn passie 'Anders denken, Anders doen'

Leiderschap, het nieuwe werken, een 21 urige werkweek, pesten, the 3rd space, storytelling, denken, dromen, passie, tijd, waardesystemen, onderwijs en de kunst zijn zomaar wat onderwerpen die voorbij kwamen.

Velen hebben gereageerd op mijn blogs en dat was genieten. Mijn laatste blog over de kracht van diversiteit en pesten leidt nog steeds tot heftige discussies in verschillende LinkedIn groepen. Mooi die reacties en mooi daar weer op te mogen reageren.

Ik heb genoten van het jaar 2012. Hele mooie momenten meegemaakt, mij heerlijk kunnen verbazen! Het was voor mij ook een spannend jaar! Als zelfstandig ondernemer het Social Innovation Lab uit de grond stampen, als affiliate lecturer van het Windesheim Honours College mijn visie op onderwijs uitleven. Maar het was meer dan de mooie waard!

2013 maak ik het jaar van 'zorg voor de jeugd'. Vanuit passie en ambitie bijdragen aan de transitie van de jeugdzorg en het vernieuwen van het onderwijs. Aandacht hebben en geven aan de circulaire economie en society 3.0. De jeugd heeft recht op onze denk en verbindingskracht. Zij zijn het die ons echt de toekomst laten zien!

Ik wil de Mindz Community bedanken voor het mooie platform en het geweldige enthousiasme waarmee de leden van deze netwerkcommunity elkaar bejegenen! Ik heb er heel veel nieuwe waardevolle contacten opgedaan met denkers en doeners die samen op weg zijn naar Society 3.0'. De 'book launch' van 'The serendipity machine' was daarin het voorlopig hoogtepunt.

Ik wens iedereen fijne feestdagen en een geweldig 2013 en natuurlijk veel leesplezier!

Hems Zwier

De blogs uit dit blogboek, alsmede het gehele blogboek, kunnen gedeeld en verspreid worden mits de bron wordt vermeld. Zie voor de volledige licentie tekst de onderstaande Creative Commons link. De foto's uit het blogboek vallen onder copyright © en mogen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Hems Zwier niet afzonderlijk gebruikt worden.

Dit werk is uitgebracht onder een [Creative Commons Naamsvermelding-NietCommercieel 3.0 Nederland licentie](#)

¹ Lees meer over society 3.0. van Ronald van den Hoff op Mindz.com

Wat doet u dat...de mooie waard is?

zaterdag 28 januari

Het is nog vroeg. Stil in huis, het land nog donker. Wakker worden, koffie en Twitter. Ik schrijf over een mooi project. Grootvader Gerrit Pleiter schrijft prachtige gedichten, kleinzoon slingert ze de digitale wereld in!

Dat is een symbiose waar ik van hou. Generaties die geen generatiekloof zien! Het als een dorpslootje overbruggen. Generaties die elkaars waarde zien, samensmeden in een

mooi verbond. Zien wat elke generatie te bieden heeft! Even later schrijf ik 'De mooie waard'. Ik wil het al verbeteren, maar zie ineens wat er ontstaat. *'De mooie waard'*. Geweldige titel voor een volgend boek!

Het is de mooie waard! Misschien ook de moeite, maar dit gaat dieper. Stel je het voor! Doen omdat het de mooie waard is! Schrijven omdat het mooi is. Leven vanuit moeite! Verbinden en samenwerken omdat het beter en mooier is. Leven vanuit een visie waarbij 'de mooie waard' voorop staat. Merk je dat je meteen begrijpt wat ik bedoel! Dat ik niets hoeft uit te leggen!

Twitterdiscussie over toeval. Toeval, bestaat het wel? Is toeval geen construct omdat het soms zo eng is? Willen wij het benoemen zodat het bestaat! Een simpele duiding geven, een diepere verklaring overbodig? Is het toeval dat ik mij verschrijf. Een woord vind waar ik al maanden naar op zoek ben.

Soms vraagt iemand, 'wat doe jij eigenlijk?' Dan vertel ik over social enterprise, nieuwe samenwerkingsvormen, waarderend organiseren, projectmanagement, bloggen, veranderen en vernieuwen, spreken en (bege)leiden. JA, ik heb een slogan en 3 minuten pitch! En denk vanuit het resultaat voor de klant! Toch mist er iets. En voorwaar het is gevonden. De essentie! Zaterdagochtend, voor achten! Ik doe wat ik doe omdat het de mooie waard is.

Denken in het toevoegen van waarde aan processen is mooi! Maar mag ik u uitdagen! Werk aan zaken die de mooie waard zijn! Mag ik het horen, verzamelen? Het grote 'De mooie waard'-museum! Zaken die de mooie waard zijn om voor te vechten, van te

genieten, voor te leven. Onderwijs, wetenschap, kunst, cultuur, bedrijfsleven, politiek, een samenleving die de mooie waard is!

Vraag deze week eens om u heen of het wel 'de mooie waard is'! Moeilijke vergadering?
Sla met uw vuist op tafel! De mooie heren, waar zit de mooie!

Buiten wordt het licht! De Koffie is op! Toeval bestaat niet!

Goed genoeg...is zo verdomd slecht!

dinsdag 14 februari

Valentijnsdag. Zo'n dag dat je ontdekt dat het leven razendsnel aan je voorbij vliegt! Een dag dat je extra aandacht geeft aan iemand! Eindelijk die hartenkreet slaakt! Wakker worden met een kaart van de jongste, 'Omdat jullie de beste ouders zijn die een kind kan wensen'. Kuch, ik ken mijzelf en heb geen illusies.

Doit kocht ik een pin met 'Sorry kids, we did our best!' In een nutshell mijn visie

op het leven. Kun je meer doen? Niet volstaan met 'is wel goed zo' maar je best doen! Neen, niet het beste jongetje van de klas willen zijn. Die uitdaging heeft mij nooit aangetrokken! Dat gaat over maatstaven!

'We did our best', gaat dieper, voegt iets toe aan beter willen zijn. Het zegt iets over mogelijkheden en onmogelijkheden. Over doen naar kunnen! Over jouw talenten, kracht, kennis en ervaring naar beste 'kunnen' inzetten. Maakt niet uit voor wat!

Intrinsiek gemotiveerd zijn om het te doen! Niet omdat de buitenwereld roept dat het nodig is! Van binnenuit! Betrokken zijn, vanuit je eigen visie, gaan voor het beste! Goed genoeg is tegenwoordig zo vreselijk middelmatig!

Zelfs falen geeft bij 'We did our best' een goed gevoel! Ken je dat? Dat je alles gegeven hebt? Iedereen, het hele team? En toch vreselijk van de mat gerost worden. Dat euforische gevoel dat falen overstijgt! 'Who cares' meer zat er gewoon niet in, bier! Kijk dat is 'we did our best'! Omkijken en geen spijt hebben, van wat dan ook! Geen spijt, geen verwijt! Meer zat er niet in, ook niet minder!

Valentijnsdag! Mooie dag voor reflectie! Mag ik je uitdagen! Te gaan voor 'I did my best'. Alles waar je dat niet bij voelt direct bij het vuilnis te zetten! Er gewoon mee te stoppen! Goed genoeg voortaan als verdomd slecht te beschouwen!

Niet vanuit een softe sociale wens om goed te doen, maar omdat het een kick geeft. Ga voor adrenaline!

Onbevangen ontmoeten, bewegen, richting....de essentie!

zondag 19 februari

Stel je denkt aan de essentie, gewoon de essentie, niets meer dan dat. Licht, zijn, ergens ruimte innemen. Waar? Zomaar ergens, niets bijzonders, maar wel zijn.

Zijn, als in, aanwezig, omdat het kan, mag. In de ruimte, met anderen, een enkeling of velen. Maar zijn, gewoon zijn. Denken dat denken kan, mag!

En spreken, gewoon spreken, zeggen, alles kunnen zeggen. Denken, spreken en zeggen. Bewegen in de ruimte, de virtuele, de fysieke. Beweging in denken, durven te stromen.

Meebewegen of mee bewegen. Gewoon, bewegen. Niet stilstaan, ankeren, maar stromen, soms zacht, dan razendsnel, barrages, als in dromen!

Voelen, immer voelen, denken dat mag rusten. Wegdromen, vluchten, vlieden, vliegen, hoog, dan laag scherend, gras rakend. Snijdend gras. Verder suizen!

Zijn, onbevangen ontmoeten, zonder filters, zonder schaamte, gewoon ontmoeten. Waar? Overal, niet binnen muren maar, overal, omdat het kan, mag!

Dromen, verbinden van dimensies, moeiteloos. Denken zonder rede, voor de mooiste, geen remmingen, vloeiend. Op gevoel, stromend, licht, zijn, ruimte innemen. De essentie!

Wat als tijd geen tijd zou zijn!

woensdag 29 februari

Ochtend, 29 februari, de nieuwslezer maakt er een ding van. Schrikkeljaar, dag gratis werken, of juist niet. Tijd, niet meer dan een afspraak! Een handige, als je reizen moet.

Tijd, is een afspraak! Minuten, uren, dagen, allemaal afspraken. Tijd, de ultieme regulering. Scheidsrechter van het leven! Jong zijn, te jong, of net te oud. Zonder afspraak bestaat de tijd niet. Dat is makkelijk!

Maar wat als tijd niet past? Als tijd je dwingt tot leren terwijl je al klaar bent. Of erger, als er na 1044 uur niet meer te leren valt. Tijd om te werken, rusten, werken. Vrij te zijn.

Wat als tijd, geen kloktijd zou zijn? Tijd innerlijke tijd zou zijn, biologisch gedreven, tijd die bij jou past. Geen atoomtijd! Wat als je de tijd zou nemen? Echt nemen, zonder aarzelen!

Wat als tijd niet zou reguleren. Niet zou dwingen! Horloges alleen nog sieraad zijn. Gewoon de tijd ontregelen, ontchrikkelen, geen secondewijzer. Innerlijke tijd, geen regels.

Niet op de tijd letten, de tijd zijn! Ritmisch meebewegende natuurtijd. Gedreven door innerlijke dynamiek. Vertraagde tijd. Tijd als jouw pompend hart!

Behalve voor de trein. Die moet op tijd! Kloktijd, mechaniek van industriële vooruitgang. Te voorspellen, zekerheid, te vertrouwen. Of niet? De trein komt, of niet!

Kan tijd, zonder regels zijn? Zou jij het durven? Innerlijke tijd te volgen, gewoon voor een tijdje! Alleen jouw innerlijke klok, tik, tak, geen regels, geen dogma's, maar overgeven aan innerlijk verlangen.

Zonder regels? Raar, de tijd zal stoppen.... zal eeuwig voortduren! Tijd wordt ineens Zijn!

3rdSpace...organiserende kracht in een Knowmad Society!

vrijdag 16 maart

Gisteren was ik aanwezig bij de eerste 3rdSpace World Conference, waarvan de start plaats vond bij Seats2meet.com in Utrecht. Dat verklaart direct het hoge gehalte aan Engelse New Speak in de titel.

Boeiende bijeenkomst waarin, voor wie het zien wil, een doorkijkje werd gegeven richting toekomst. Natuurlijk weten we inmiddels allemaal dat er iets

aan het veranderen is in de wijze waarop wij werken en samenwerken. Raar als je nu nog niets over social media en het groeiende aantal zelfstandig opererende en zich organiserende professionals gehoord hebt.

Waar ik al jaren roep dat social media het voorportaal is naar een fysieke ontmoeting werd gisteravond duidelijk dat je het nog net even door moet trekken. Het zal in de nabije toekomst steeds meer om 'fusion' gaan van social media en fysiek ontmoeten. De virtuele en reële wereld fuseren tot de 3rdSpace! De virtuele wereld en alle daarin beschikbare data en menselijke verbindingen zullen steeds meer direct aanwezig zijn in fysieke meetings tussen personen.

Voorbeeld? Een strategische vergadering met vijf personen op één locatie. Overige deelnemers, niet op de fysieke locatie aanwezig, kijken via een livestream mee, adviseren, leveren data, stellen vragen. Alle documenten ter voorbereiding, maar ook de sketches, mind maps gemaakt in de meeting zijn direct voor alle deelnemers beschikbaar en blijven dat ook door directe opslag in de cloud. Iemand later op de hoogte stellen van alles dat heeft plaatsgevonden kan simpel door het achteraf toevoegen van die persoon aan de meeting. Toekomst, nee, feitelijk is het er al.

Hoe ziet dat er dan uit? Nou bijvoorbeeld zoals gisteravond bij seats2meet.com te Utrecht. Een groep van een paar honderd genodigden in een fysieke ruimte. Presentaties van internationale sprekers, die tevens via livestream te volgen zijn op het net. Twitterstream met inkomende reacties en sprekers die daar weer op reageren. Ik heb de statistieken nog niet gezien, maar binnen zeer korte tijd was #3rdSpace trending topic.

Het bereik, de aangesloten kennis, de gelegde verbindingen met meemakers verspreid

over de hele wereld was honderden malen groter dan de aanwezige groep in Utrecht. Doordenk het potentieel aan denk- en daad-kracht eens even rustig!

Kortom, 3rdSpace als een nieuwe filosofische werkelijkheid. Ik hoor u denken, 'Ach dat is maar technologie!' Zelf denk ik dat niet! Deze fusion van fysieke en virtuele werkelijkheid gaat een forse impact hebben op ons dagelijks leven. Het gaat een totaal nieuw organiserend mechanisme worden. Het gaat de mogelijkheid bieden om met eenvoudige middelen het leven op een totaal andere wijze te organiseren.

Onderwijs zal geen onderwijs meer zijn als de 3rdSpace echt zijn intrede doet in het 'klaslokaal'. Stel je even voor een werkstuk maken over de sociale structuren in Uganda, terwijl virtueel Uganda in data en mensen het klaslokaal binnen stappen voor een dialoog! Klaslokalen verdwijnen en verworden tot sessies in een 3rdSpace meeting place.

Denk eens door! Organisaties worden in de kern kleiner en bedienen zich, haast organisch, van meemakers die er *op dat moment toe doen*, voor die opdracht of voor die innovatie. Professionals zwermen en verbinden zich tijdelijk aan die kleine kernorganisaties of vormen tijdelijk met elkaar een Sociaal Economische Entiteit. De sociale werkelijkheid van werken en samenleven wordt echt een andere!

Nee, we have seen nothing yet! Mag ik je mijn welgemeende excuses maken voor de belachelijke hoeveelheid aan Engelse termen die dit blog zijn ingeslopen!

Ga eens rustig de filosofische kant van de 3rdSpace doordenken, kom er op terug!

Vernieuwend denken...koester het gebrek aan licht!

zaterdag 17 maart 2012

Denken. Liefst 's ochtends heel vroeg, 's avonds heel laat. Bij opkomend licht, uitdovend licht, omsloten door gebrek aan licht. Rustig, van gedachte naar gedachte, vloeien.

Geen geluid, hooguit natuurlijk! Liefst zilte stilte, hooguit een cello, Bach! Denken, onbekende paden lopen, verbazen, dwalen zonder dwalingen, gewoon bewegen!

Is dat denken? Of toch iets anders? Denken is voor overdag! Overwegen, leren, deduceren, reduceren, beslissen, bewegen tot actie. Lijsten afwerken, geautomatiseerd denken!

Gedachten bij opkomend licht, lijken anders, volgen elkaar niet op, maar buitelen, spelen! Onverwachte wendingen, rennen van duinen, vallen, rollen, springen te voorschijn.

En 's nachts, de stilte, zwevende gedachten, witte wieven zonder stemmen. Rustig vloeïend, van de een naar de ander. Branding van de dag, getijde. Eb en vloed van rustig rollende gedachten.

Gedachten gevangen in de dag, bewegen in constructen, vaststaand, keurig in de rij, horlogetijd, plannings, ambities van anderen. Ruis en onrust, suboptimaal verklaren van zaken die niet te begrijpen zijn.

Denken, liefst op grensmomenten, voelen dat er iets doorbreekt, of verdwijnt. Ruimte voor doordenken, ver denken, omdenken van denken dat eigenlijk geen denken is maar rusteloos automatiseren van dagelijkse handelingen.

Essentieel denken, tussen dovendichttijd en opkomendlichttijd, innerlijke tijd, domein van verse onbekende gedachten. Geboortetijd van al het nieuwe.

Lentezon...of hoe alleen het meest simpele het complexe kan besturen!

donderdag 22 maart

Lentezon, open barstende grond, ochtendgeluiden bij het eerste licht, vlugge vleugels grijpen alles aan om te bouwen, nesten verschijnen, broedplaatsen van het nieuwe. Zon verwarmt, geeft aandacht, zonder onderscheid, laat groeien, maakt het verschil tussen leven en dood. Zelfs het kleinste krijgt essentiële warmte, zoveel als nodig is.

De essentie van vooruitgang, idee, aandacht, ontwikkeling, geluid maken en vinden, sleuren en bouwen. Globaal beeld, reisroute, onzekerheid mag er zijn, maar niet afremmen.

Ontwikkelen gaat met schokken, geldt voor bijna alles, in fasen, van plateau naar plateau. Niet rechtlijnig, zelden in een rechte lijn. Vraagt om durf, ogenschijnlijk meanderen, maar wees koersvast.

Inzicht, echt inzicht, in diepere lagen. Waar de essentie ligt, groot wachten, nog roerloos, tot de luiken opengaan. Licht dat het omhulsel van vermeende kennis doorbreekt, echt talent, primaire kracht de ruimte geeft.

Wat is de zon meer dan aandacht? Gewoon stralen, aandacht en ruimte geven zonder eisen, maar ondersteunend. Zijn, voeden, enthousiast en doordringend, elk element tot het volle potentieel ontwikkelen.

De mens, gelukkig niet in staat de planeten met regels te verplichten. Tot stralen, niet stralen, doven. Geen bureaucratisch denken in staat ze in procedures te vatten.

Zon, aandacht, mooie leermeester voor het essentiële. Simpel schijnen laat alles ontplooiën, zonder planning noch opgelegde regels, rood of groen, groot of klein, rekenen of tekenen.

De natuur stuurt zelden, volgens plannen, budgetten, akkoorden en verdragen. Extreme

complexiteiten, simpele robuuste onbegrepen regelsystemen. Wat simpel kan versimpelen tot het essentiële.

Mooie ogenschijnlijke tegenstelling, alleen het meest simpele, kan het meest complexe besturen. Zou de regel moeten zijn bij ontwerp. Bij alles waar mensen denken nodig te zijn.

Een 21-urige werkweek...is meer dan zat!

zondag 01 april 2012

Zondagochtend vroeg, koffie! Ik zie een tweet voorbij komen van Tony Bosma over 'the 21-urige werkweek'. Klik de link open en tref een blog en korte video. Boeiend! In mindere tijden werken we dubbel zo hard uit angst om arm te worden. Het blog en de video stelt daar een '21-urige werkweek' tegenover. Utopie of nieuwe werkelijkheid?

Mooie vraag! Hou even de gedachte vast dat 'je de problemen veroorzaakt binnen een bepaald paradigma (40-urige werkweek) niet kunt oplossen binnen hetzelfde paradigma'. Tegenwoordig een van Einsteins meest aangehaalde stellingen.

Wat zou het nu betekenen, deze utopische stelling van een 21-urige werkweek. Het begint allemaal bij het herdefiniëren van het begrip werk. Werk gaat nu voornamelijk over betaald werk in dienstverband. Een bepaalde klus, met een bepaalde uitkomst en een bepaalde waardering.

Hoe utopisch is het idee nog als wij ons beperkte beeld van werktijd ontkoppelen en herwaarderen naar tijd en kwaliteit. Zoals een van de sprekers uit de video opmerkt 'wij werken hard aan zaken waar niemand op zit te wachten'. Aan de andere kant groeien de problemen rond goed onderwijs, goede zorg, kwaliteit van de woonomgeving en verantwoorde gebiedsontwikkeling.

Een groeiend leger aan vrijwilligers probeert inmiddels de gaten te dichten die binnen het paradigma van de 40-urige werkweek niet meer te dichten zijn. In geld valt er blijkbaar niet langer te betalen voor goed onderwijs, goede zorg en ga zo maar door. Het is te duur, maar vooral, we hebben het teveel en te gecompliceerd geïnstitutionaliseerd.

Door de overheid wordt hard bezuinigd, niet dat men het niet belangrijk vindt, maar het is onbetaalbaar is de boodschap! Bezuinigen kan hier ook betekenen het teruggeven van de verantwoordelijkheid. Bezuinigen betekent zeker het 'ontregelen' van de regels en het bieden van meer vrijheid voor een andere invulling!

Duidelijk is dat de burger weer aan de bak mag, zelfs moet, op terreinen waar instituties het niet langer kunnen oplossen. Het sinds de jaren zeventig van de vorige eeuw omgedraaide model tussen de hoeveelheid vrijwilligers (hoog) en professionals (laag) kantelt verder. Burgers lijken weer bereid tot inzet daar waar ze zien dat overheden en instituties het niet langer alleen kunnen oplossen.

Wat nou als we dat ondersteunen....door te denken in de 21-urige werkweek! De meesten mensen willen 'aanpakken' als ze de ruimte krijgen en meer invloed kunnen uitoefenen op hun directe woon/werk en leefomgeving. Het in de UK uitgevoerde programma van Nesta 'Big green challenge' rond CO2-uitstoot is daar een heel goed voorbeeld van. Lees het rapport Mass Localism 'a way to help small communities solve big social challenges' eens. Het ei van Columbus is zeker nog niet gevonden, maar de resultaten zijn veelbelovend. Het laat mooi de huidige worsteling zien tussen Nationale programma's en lokale oplossingen. Hou deze oplossingen eens tegen het licht van een 21-urige werkweek. Pas ze eens toe op onderwijs, zorg, veiligheid en gebiedsontwikkeling.

Voeg dit eens bij het anders uitruilen van waarde en betalen met 'sociale overwaarde'. Herontdekking van de Barter's Economy zeg maar! En moeilijk te bedenken is het niet. Een planoloog, projectmanager, arts, loodgieter blijft in zijn 'vrije tijd' voorzien van dezelfde kennis, ervaring en netwerk. Wat nou als die ingezet zouden worden voor en bij de kwaliteit van de eigen woon/leef-omgeving. Vooral daar waar 'geld uit dienstverband' niet meer leidt tot het adequaat ontwikkelen van diensten, producten en of oplossingen tegen aanvaardbare prijzen. Denken in nieuwe waardesystemen waarbij aan de 'werkgever-werknemer'-relatie relaties als ouder, burger, zorgverlener, inwoner worden toegevoegd om een nieuw 'belangen en uitvoerings'-systeem te creëren!

Tja de 21-urige werkweek utopie of nieuw paradigma? Leuk om op te kauwen en het eens als uitgangspunt te nemen bij nieuwe verdien of servicemodellen!

Hoor graag uw ideeën, voorbeelden of commentaren! Met het Social Innovation Lab denken wij graag mee aan op het eerste oog onmogelijke oplossingen.

De kracht van het antwoord....schuilt in de vraag!

zaterdag 19 mei

'Hoe zou het zijn om te leven zonder alle zaken die mensen gemaakt hebben'; roept mijn dochter. Geen wegen, geen auto's, huizen, het lijkt haar leuk. Spannend!

Even later praten we over kennis. Wat zou dat betekenen als de mens teruggeworpen wordt op dat eerste moment van primair

instinctief handelen?

Inmiddels zijn we al weer uitgekeken op TV programma's die ons laten zien hoe moeilijk het is om op een onbewoond eiland te overleven. De vraag blijft hoe zouden we het doen? Wat is er voor nodig om dan succesvol te zijn? De verhalen van overlevenden van vliegtuigcrashes in de jungle geven zicht op de ontberingen.

Kennis maakt het verschil, roep ik. Direct toepasbare kennis! Wel of niet giftige slang, eetbaar voedsel, gevaarlijk insect. Beschikken wij nog over die kennis? In de tijd dat melk uit de fabriek lijkt te komen en de enige kip die men kent de diepvriesvariant is. Vrij kansloos!

Welke kennis dan? Een lange lijst van eetbare planten of alleen de kenmerken? De ezelsbruggetjes! Algemene kennis waarmee je de wereld te lijf kunt gaan. Doorpratend stellen we vast dat kennis om te voldoen aan de onderste lagen van de piramide van Maslow essentieel is. Eten, drinken, slapen en reproduceren! Lekker eenvoudig, iedereen herkent het! Al het overige is van later zorg.

Pijnlijke constatering! De kennis van het reproduceren blijkt bij pubers goed voorhanden. De rest niet! Bijzonder om te beseffen dat de basale kennis van het prepareren van eten en drinken lijkt te verdwijnen uit het collectief geheugen. Specialisten zorgen, langs zorgvuldig uitgebalanceerde procedures, dat wij vanaf de zijkant van een pak de maaltijd kunnen fabriceren.

Verdwenen of verdwijnende kennis. Kauw daar eens op! Wat betekent dat nu werkelijk? De mens ontwikkelt zich sprongsgewijs afhankelijk van de uitdagingen die voorliggen. Een holbewoner had precies voldoende mentale vermogens om de uitdagingen van grot, wijf en voedsel aan te kunnen. In de huidige complexiteit van alledag overleeft hij geen dag,

terwijl overleven juist zijn primaire ding was.

Kennis die niet in evenwicht is met de vraag gaat het dus niet worden. Het helpt niet, het brengt niets, het verwart. Sterker het is ballast! Het remt! Hou even vast! Kennis op maat voor de hedendaagse uitdagingen, dat hebben we nodig! Survival kit voor de eenentwintigste eeuw! Kennis, maar vooral methoden om de sprong te kunnen maken.

Hoe ziet dat er dan uit? Welke waarden en inzichten zijn nodig gezien de complexiteit van de hedendaagse uitdagingen. Hebben we daar antwoorden op? Lukt het om weg te blijven uit al te simplistische visies? Wat denk je? We zijn gewend aan veel te veel antwoorden! Geen rust om in de snelheid van alledag echte vragen te stellen! De waan van de dag lijkt om antwoorden te vragen, niet om het stellen van vragen!

Doorvragen tot de essentie op tafel ligt! Zijn we het verleerd? Het waarderen onderzoek van de door ons geconstrueerde werkelijkheid. Is het niet mooi om je voor te stellen dat het antwoord in de juiste vraag zit! Lastig is het wel, die zuigende vragensteller, die doorgaat tot op het bot! Die de essentie wil vangen om van daaruit te bouwen, iets nieuws te construeren....op maat van de huidige complexiteit.

Waar leer je dat nog....de juiste vragen stellen? Is dat niet de opdracht aan de komende generatie? Zich afvragen waarom het allemaal zo in elkaar zit? Het bestaande ter discussie stellen? Is dat niet de belangrijkste leiderschapscompetentie van de toekomst....vragen stellen, in plaats van antwoorden geven?

Stel je eens voor dat in het onderwijs, de zorg, de financiële wereld *de vraag* in plaats van *het antwoord* centraal zou staan. Ik hoor je denken...! Wat is jouw vraag?

Het Nieuwe Werken: Game over? Of next level!

Maandag 11 juni

In de auto, radio aan. Twee nieuwsrubrieken volgen elkaar kabbelend op. Ineens realiseer ik mij de tegenstrijdigheid. De ene rubriek geeft aan dat werknemers boven de veertig oud en versleten zijn. De andere dat werknemers boven de zestig zolang mogelijk in dienst moeten blijven. Natuurlijk met bijpassende contractvormen en niet te lang doorbetalen bij ziekte. Ik denk

'Je zou maar tussen de veertig en zestig zijn'. Overigens blijken twintigers en dertigers massaal hun burn-out te genieten. Zo heeft elke categorie zijn eigen arbeidsellende! De vraag blijft waarom we niet in staat zijn integraal te denken als het over zulke belangrijke thema's gaat.

Los denderende trends

Trends in 'denken over werk' denderen geheel los van elkaar op ons af. Neem het Nieuwe Werken dat inmiddels voor een beetje *frontliner* alweer passé verklaard is. Of het langer doorwerken, voor velen tegen wil en dank. Of neem de angst voor de reductie van ons arbeidspotentieel, als in de naderende donkere wolk van de vergrijzing. En tenslotte de trend dat de gemiddelde werkgever de medewerker steeds jonger van het stempel oud voorziet. Oud als in niet creatief, niet flexibel, maar wel ziek, zwak en misselijk. Trends die allemaal waar lijken en allemaal met een stevige korrel zout genomen moeten worden. De toekomst creëert haar eigen oplossingen immers, niet gehinderd door de wetmatigheden van de huidige tijd.

Het Nieuwe Werken, een onzinnige container

Het Nieuwe Werken zou, als je de term mag geloven, het panacee zijn voor alle 'arbeidsellende', een einde aan het geïndustrialiseerde werk-denken. Het nieuwe als in beter, mooier en mensvriendelijker. Een mooi wereldbeschouwend kader voor ons werken in de eenentwintigste eeuw. De arbeidsfilosofie van deze eeuw!

Dat zou het kunnen zijn! Helaas komen we nog niet veel verder dan totaal versplinterde visies op (thuis)werken, het gebruik van digitale *gadgets*, social media en het anders inzetten van kantoorruimte. Natuurlijk zijn er stromingen die voorzichtig verder gaan, die een 'andere cultuur' propageren, een andere managementstijl en een poging wagen om tot nieuwe organiserende principes te komen. Maar zonder de wijsheid in pacht te

hebben, het blijft behelpen en nieuwe versluierende termen als Samen Slimmer Werken helpen daar niet bij.

Wat nou als Het Nieuwe Werken een echt integrale visie zou zijn?

Wat nou als Het Nieuwe Werken zou gaan over een integrale visie op maatschappelijke trends, technologische vooruitgang en de zich verder ontwikkelende mens? Wat nou als Het Nieuwe Werken aandacht zou besteden aan de kracht van diversiteit en het beter verbinden van generaties en culturen? Wat nou als het gaat over organisaties die werknemers delen om hun kracht en talent het beste tot zijn recht te laten komen? Wat nou als de overheid meedenkt door regelvrije ruimte te creëren voor initiatieven die dit integraal denken in zich dragen? Wat nou als de belastingwetgeving zou ontstaan vanuit dit 'nieuwe denken over werk' in plaats vanuit het oude? Wat nou als we de mens als uitgangspunt nemen en uitgaan van een 'leven lang leren' en een 'leven lang werken'? Wat nou als werken en zorgen als onderdelen van één integrale visie op de duurzaam werkende of beter levende mens gezien worden? Wat nou als we uit onze verkokerde visies stappen en echt met oog voor diversiteit en verschillen de toekomst van de werkende mens waardierend zouden onderzoeken?

Niet om er vuistdikke rapporten over te schrijven, maar om het direct toe te passen! Dat hoeft niet groots en meeslepend, dat kan klein beginnen. Niet vanuit functie of organisatie denken, maar vanuit de wens om toekomstvaste leuke, effectieve, talentontplooiende situaties te creëren. Iedereen heeft een visie op 'optimaal werk', waarbij eigen kracht en talent zich maximaal ontplooiën en hand in hand gaan met een enorme lolfactor en het organisatiebelang. Stel je het eens even voor. Pak een vel papier en beschrijf of teken het eens. Ik hoor u denken...ehhhh....inderdaad u heeft die visie ook!

Rekent u even mee

Stel nou dat al die individuele optimale belevingen gericht zouden kunnen worden op het belang van de organisatie en misschien zelfs maatschappelijk belang. Stel nou dat je voorbij de angst van gebrek aan controle zou gaan. Dat je zou zeggen: Dat Nieuwe Werken dat ontwerpen we samen! Dat ontwerpen we vanuit een integrale waardering van een leven lang leren en werken. Kijk, dan hebben we het ergens over! Dat zou Nieuw Werken zijn!

Schokkende cijfers....vluchtige gassen van verdampend beleid!

zaterdag 23 juni

's Ochtends vroeg. Wakker worden met Twitter! Ik lees een tweet 'schokkende cijfers, Boeren sterven op termijn uit'. Het heeft iets te maken met schaalvergroting. Een pronte vaststelling van even pronte onderzoekers! Het plaatje roept: 'Cijfers liegen niet en zeker niet als het om statistisch doorgetrokken gevolgtrekkingen gaat'. Er is maar één probleem, cijfers vertellen altijd maar één waarheid. Er liggen

aannames onder die je moet kennen en begrijpen.

Cijfers....moderne roepstoeters van oude modellen

Cijfers roepen 'De zorg is niet meer betaalbaar', 'De vergrijzing slaat keihard toe', 'Onvoldoende docenten voor het onderwijs'. Roepstoeters van bestaand beleid als markeringen dat het beleid om moet. De cijfers kloppen alleen als je blijft denken in de 'oude modellen' van zorg, onderwijs en demografische leeftijdsopbouw! Het eerste moment dat je 'anders gaat denken' verworden de cijfers tot vluchtige gassen van verdampend beleid!

Neem die boeren, welke, die grote? Of juist die kleine? Die zakelijk gerunde volledig geautomatiseerde bedrijven? Of die kleinschalige parttime boeren. Die 'gebruik-chemie-terbestrijding' of 'die alles-natuurlijk' boeren?

Nieuwe businessmodellen door anders denken!

De boer bestaat niet! Inmiddels ken ik een groot aantal boeren van zeer diverse pluimage, visie en overlevingsstrategie. Gisteren nog Baileys gemaakt op een boerenbedrijf dat inmiddels aan wijnen en likeuren doet. Een mix van stijlen met als resultaat een boerenbedrijf met een visie op duurzaamheid en economisch rendabel zijn. Hier lease je wijnstokken, feest je mee tijdens de oogst en krijg je kwaliteitswijn met eigen etiket!

Maar goed die boer en die cijfers! De toekomst laat zich niet rekenen. Dat zien we elke dag in de eurocrisis. Hoe ziet die boer er in de toekomst uit? Neem de trend van de urban gardening. Zelfs op brandtrappen in LA en NY hangen inmiddels de tomaten en

komkommers. Wat nou als de boer van grootschalig naar lokaal gaat. Niet meer voor de grote markt, maar voor de lokale markt gaat!

Nieuw boeren en koeknuffelaars

Stel nou eens dat die boer afspraken maakt met de bewoners van het dorp of de regio. De samenstelling van zijn gewassen en veestapel co-creert. Bewoners roepen wat ze hebben willen, boer zorgt ervoor. Vaste productieafspraken en op voorhand verkocht! En nog mooier, misschien gaan bewoners wel wat mee boeren. Meewerken in de dorpsgroententuin. Zorgen voor de dieren, wat koeknuffelen en ga zo maar door. Voor je het weet wordt de boer het nieuwe recreatie- voedings- en zorggebied.

De '21 century farmer', dat bekt ook lekker! Een dichtbij, ik weet precies hoe het groeit, duurzame boer. Voor je het weet heb je een nieuw businessmodel voor het boerenbedrijf. Een in communities denkende boer! Denk anders en zie daar de nieuwe herrijzende boer.

Versla die cijfers!

Vul voor boer 'zorg' in en laat je verrassen door nieuwe zorgmodellen die niet gebukt gaan onder grootschaligheid en zakelijk overgeorganiseerde procedures. Laat die nietszeggende cijfers toch voor wat ze zijn. Zeker als ze gekoppeld worden aan het lekker bekkende 'schokkende'. Cijfers zijn alleen schokkend binnen hun eigen stukje werkelijkheid. Het zijn markeringen van zich wijzigende tijden! Versla de cijfers! De toekomst maak jezelf!

Verander de wereld....begin bij de taal!

zondag 19 augustus 2012

Ochtend. In de zon, schommelbank. Ik denk aan taal, wat is taal? Wat doet het, wat maakt het? Kun je een wereld kennen zonder de tussenkomst van taal? Ooit bij stilgestaan wat er is als er geen taal is?

Ik hoor je denken 'een filosofische discussie'. En waarschijnlijk is het dat ook. Ik daag je uit! Ga eens zitten, lekker in de zon, ontspannen en schakel 'taal' even uit. Voor de Apple-denkers klik op het appeltje en

klik op 'forceer stop'. De windows-minded sluiten hun vensters.

Voel je het al? Kijk eens rond zonder taal te geven aan dat wat je ziet. Ervaar eens dat wat er werkelijk is. Kun je nog kijken zonder er direct enige betekenis aan toe te kennen. Stoel, gras, kippen, buurman met bladblazer! Huh, buurman met bladblazer? Merk je hoe moeilijk het is om taal uit te schakelen. Te zijn, te ervaren zonder woorden.

Taal, niet meer dan een afspraak

Lastig! Want zoals mij dochter van dertien laatst zei: 'Wat nou als we hadden afgesproken dat huis boot was en gras blauw?' En daar heeft ze een punt! Boeiend! Sta je er wel eens bij stil? Dat taal niet meer is dan een afspraak! Natuurlijk, een afspraak van eeuwen, diep geworteld in culturele verworvenheden.

Taal een afspraak? Of een geheim verbond tussen individuen om te duiden, te weten wie er bij hoort en wie niet? Taal als specie om de fundamenteën van de eerste culturele stammen te metselen. Bijzonder dat waar we vroeger vooral instinctmatig door het leven dartelden, we nu de taal hebben als onafscheidelijke kameraad.

Taal, meer dan woorden alleen

Taal, als zuurstof voor het maatschappelijk handelen. Weg taal, weg afspraken, weg maatschappelijk bestel. Denk dat eens door! Kan iets of iemand veranderen zonder dat de taal verandert? Of verandert iets of iemand doordat de taal verandert? Wat is er eerder de taalkip of het taalei?

Taal is dat geschreven, gedacht of zijn het beelden? Denken in Youtubes, instagram, beeldiconen. Beeldtaal! Of geluid, muziek! Zie je de prachtige verwevenheid van de

'culturele taal' voor al onze zintuigen! Stel je die erfenis van eeuwenlange culturele verworvenheden of ballast eens voor. Zie het kasteel van het bestaande, de slotgrachten van het oude, de kanonnen van al het vastgelegde in taal, beeld en geluid. En dat zijn nog maar drie elementen van de taal waarin wij leven! Loop al je zintuigen eens na en realiseer je eens de taal die zij met zich meedragen! De afspraken, de stille dragers van ons cultureel erfgoed.

Verander de taal, verander de wereld

Voel mee met de hijgende veranderaar die zo vaak aan het kortste eind trekt. Zie de reorganisaties elkaar opvolgen als een varkenscyclus zonder enig resultaat. Ervaar de Manager die zijn bol kaal trekt bij het zien van de volgende mislukte verandering! Zie de voorgestelde vernieuwingen gebeiteld in oude beleidstaal en dito notities! Politieke programma's vol met taal van verloren generaties. Als de taal zo verankerd is in en tussen mensen wordt deze dan niet achteloos gebruikt?

Laten we het verwoorden, verbeelden van verandering niet te makkelijk over aan professionals, zonder ons af te vragen hoe de essentie te vatten in een nieuwe essentiële taal? Zou bij elke verandering niet de vraag moeten zijn....welke nieuwe taal dat oplevert? Niet alleen in geschrift, maar gericht op alle zintuigen! Nieuwe afspraken gemaakt in verse nog plastische disruptieve taal! Geef vorm aan die meanderende rivier van vooruitgang!

Ik daag u uit ga eens op onderzoek naar die nieuwe taal! Ga met respect voor het oude op jacht naar het nieuwe! Schrap, creëer, voeg toe, verwijder, schrap alle overbodigheid ballast, kom tot de essentiële taal van verandering.

Het oog van de storm....kraamkamer van nieuw vertrouwen!

donderdag 13 september

Vertrouwen als betaalmiddel

Ik schrijf een briefje bij een afscheid; 'Trust is the currency of the 21st century'. Jazeker, ik hou van goed Nederlands. Vertrouwen het betaalmiddel van de 21ste eeuw! Maar wat is dat eigenlijk.....vertrouwen? Vertrouwen komt te voet en gaat te paard. Vertrouwen is een waarde, een onderpand! Vertrouwen is, anders dan bij geld, lastig inwisselbaar voor iets anders met gelijkblijvend effect.

Hoe werkt dat eigenlijk? Nu controle steeds meer gelijk staat aan oud denken en vertrouwen aan nieuw. Nu vertrouwen wordt beleden als het nieuwe goud van toekomstig te weven netwerken. Wordt vertrouwen steeds belangrijker of zichtbaarder?

Oud denken versus nieuw organiseren

Staat vertrouwen gelijk aan nieuw organiseren en controle gelijk aan oud? Hebben organisatiewijsheden als 'vertrouwen is goed, maar controleren is beter!' hun langste tijd gehad? Is vertrouwen het nieuwe goed omdat steeds meer mensen en organisaties de waarde die er bij hoort belijden? Of komt vertrouwen uit de kast omdat het 'oude controleren' te moeilijk en te ondoorzichtig wordt? Rekenmeester niet meer in staat zijn met alle variabelen te rekenen? De indicatoren niet meer kunnen overzien? Oude controlemodellen steeds meer vastlopen?

Hype of nieuw controleren

Is vertrouwen als sociaal bindmiddel een sprong voorwaarts om aan het probleemgericht denken van de twintigste eeuw te ontsnappen? Een modekreet, een nieuwe hype? Is door de huidige transparantie en de verregaande 'user reviews' vertrouwen eigenlijk niet het nieuwe controleren? Hoeveel moed vraagt vertrouwen eigenlijk, hoeveel durf? Durven we verbintenissen aan te gaan zonder loodzware onderhandelingen en contracten? Durven we te gaan voor eigen kracht en een gemeenschappelijke ambitie in vertrouwen dat alleen al daardoor vooruitgang ontstaat? Kunnen banken het begrip ooit nog gebruiken zonder het verder te devalueren? Is vertrouwen een woord uit een oude taal?

Is vertrouwen een schuifregelaar, die alleen door jouw mensvisie wordt bepaald? Of is vertrouwen direct gekoppeld aan ieders prioriteit van het moment? De versmelting van individuele waarde in een allesoverheersend collectief moment. Zoals nu bij de verkiezingsuitslag! Vertrouwen in links, vertrouwen in rechts. Vertrouwen in het nieuwe en waarderend onderzoeken van ambitieuze gemeenschappelijke doelen. Of vertrouwen in het oude en elkaar bevechten uit stilstand.

Het oog van de storm als kraamkamer

In veel oude filosofische tradities zit de werkelijke vooruitgang in het centrum. Daar waar idealisme, materialisme, het individu en het collectief elkaar ontmoeten in gezond evenwicht. In het oog van de storm heerst rust en stilte! Aan de randen heerst wanorde, emotie en catharsis. Louterend, maar uiteindelijk zit de vooruitgang in het centrum! Begrijp mij niet verkeerd! Niet het centrum van compromissen, gedoogconstructies en papieren wetgeving! Maar het centrum van vernieuwing. Echt kijken naar dat wat nodig is, zoeken naar nieuwe oplossingen voor zorg, onderwijs, veiligheid. Kijken naar nieuwe organiserende principes, meer betrokkenheid, meer verantwoordelijkheid voor de burger. Meer samenredzaamheid, migreren van regelgevend, voorschrijvend naar faciliterend en kaderstellend. Oog voor het geheel en de verbanden.

Kijk, daar ligt de kraamkamer van het nieuw vertrouwen! Ik wens ons een pracht geboorte!

De 21ste eeuw...de essentie als koersbepaler!

vrijdag 28 september

Ondernemen in de 21ste eeuw. Wat is dat? Is dat anders? Is dat nu zo anders dan in de 20ste.

Natuurlijk ben ik de eerste die roept dat we op dit moment knabbelen aan een epistemologisch breukvlak. Zeg maar zo'n tijd waarop je later

terugkijkt en denkt...toen werd alles anders.

Anders maar wat dan, hoe dan? Nemen we afscheid van de meer op angst en wantrouwen gerichte controlestructuren? Gaan we van in detail geschreven wetgeving, naar generieke of generatieve wetgeving. Van zware protocollen, naar raamwerken waarbinnen professionals vanuit eigen verantwoordelijkheid en betrokkenheid kunnen excelleren?

Van hiërarchisch ingerichte piramidevormige organisaties, naar platte netwerkorganisaties. Van functiebeschrijving, naar functiedrives met een focus op intrinsieke motivatie in plaats van extrinsieke beloning.

De mens als situationeel dier

Gaan we naar een globale verbondenheid met een lokale gerichtheid. Think global, act local? En steeds duurzamer! Niet omdat het lekker groen en populair is, er subsidiemogelijkheden te over zijn, maar omdat het besef doordringt dat het de enige weg is richting een solide, aangename en kwalitatief hoogwaardige toekomst! Het besef dat het economisch niet meer 'uit kan' om niet duurzaam te produceren, te organiseren en te leren. Een uitdaging en kans voor ondernemers. Het begrip duurzaam echt inhoud geven!

Maar wat vraagt dat dan van ondernemers in de 21ste eeuw. Wordt de werkelijkheid zo anders dat er andere vaardigheden nodig zijn? Ik denk het wel! Ik denk dat het steeds belangrijker wordt om vanuit de essentie te denken, te werken. Jouw essentie. Dat klinkt misschien zen, maar het is wezenlijk. De steeds sneller veranderende samenleving vraagt steeds meer van de mens als situationeel dier. Degene die vanuit zijn essentie, talent en kracht opereert heeft het makkelijker. Dat geldt voor de mens, maar ook voor organisaties, misschien wel samenlevingen.

Essentie de nieuwe koersbepaler

Denken vanuit jouw essentie is de beste koersbepaler die er is. Essentie, wie ben ik, waar

wil ik mij mee verbinden. Waar laat ik mijn talent en kracht op los. En als dit net even te soft in je oren klinkt, mag deze trits ook: 'Essentie, ambitie, missie'

Het klinkt zo logisch. Toch begint het nu pas echt mee te spelen bij de aanstormende generaties. Maar ook bij de 'above 40 generatie' die klaar is met het oude strak gestuurde, gecontroleerde werken en zoekt naar nieuwe uitdagingen.

Maar wat vraagt dat dan, je hebt de essentie te pakken en dan? Misschien is vertrouwen wel de belangrijkste smeeroil, het nieuwe geld van de 21ste eeuw. Vertrouwen in eigen kunnen, de ladder durven te beklimmen zonder het eind te zien. Durven te reizen, weten waar je naar toe wilt, maar niet van dag tot dag alles dicht plannen. Durven los te laten en te voorzien in lege ruimte. Ruimte waarin nieuwe dingen kunnen ontstaan. Einstein zei het al: 'Alles ontstaat vanuit de leegte'. De 21ste eeuw wordt misschien wel een 'intuïtieve eeuw'. Meer op gevoel, minder via de schijn van de ratio.

Transformatie heeft een ecosysteem nodig

Ik hoor je denken: 'Dus niet meer alles plannen en dicht regelen'. Nee, verbinden met je lot, missie en dan durven experimenteren. Kleine experimenten durven aangaan, die mogen mislukken, soms zelfs moeten mislukken. Experimenteren, leren, leren experimenteren. En samen, niet alleen. Transformatie heeft een ecosysteem nodig. Een plek om te gedijen, een plek van uitwisseling en creatieve bevruchting. Steeds meer zie je deze broedplaatsen ontstaan! Bezoek die co-working spaces, fysiek of virtueel. Kijk uit naar de 'third spaces' die de fysieke ontmoeting combineren met de virtuele. Co-creëren tijdens fysieke ontmoetingen, tegelijkertijd verbonden met virtueel aanwezige gasten, die meekijken, meepraten en meedenken. De 'Third Space' wordt een geheel nieuwe werkelijkheid! Neem eens een moment om je een voorstelling te maken van de kracht van die verbonden netwerken.

Maar het begint allemaal bij een haarscherp beeld van jouw essentie, jouw missie en het cultiveren van jouw talent en kracht. Dat brengt je de rust die je nodig hebt om echt te kunnen acteren in de vermeende onrust van de 21ste eeuw.

No story no glory....leiderschap vraagt om een verhaal!

dinsdag 13 november

s' Avonds laat. Ik kijk Pauw en Witteman en luister gelaten naar de uitleg van het nieuwe regeerakkoord.

Het voelt niet natuurlijk als Halbe de weg van de medianen, koopkracht en noodzakelijke ombuigingen op gaat. Somsom bekt beter, maar boeit ook niet. Binnen vijf minuten weet je het, je kijkt naar een toneelstuk van middelmatige kwaliteit.

Natuurlijk dienen ze echt het belang van het land. Hebben het beste met ons voor. Zijn er voor alle Nederlanders. En laten we wel wezen 'we zijn in crisis dus er moet echt iets gebeuren!'. En ja het begrip nivelleren kent wetenschappelijke ondersteuning vanuit vele vakgebieden. Hoe minder bandbreedte, hoe gelukkiger de bevolking. Jawel, minder criminaliteit, meer veiligheid, minder psychodrama, meer geluk! Het wordt allemaal uw deel als de verschillen tussen rijk en arm niet te buitensporig zijn.

Ik hoor u denken, maar daar trekken we deze economie niet mee uit het slop, waar is de prikkel om te presteren? Geld is potentie, maakt toch gelukkig? Duwt de vooruitgang? Stuwt de ondernemerskracht?

Wie gaat er nog werken als de verschillen zo klein worden?

Wat is uw drijfveer nou eigenlijk?

De premisse bij dit denken is dat werk vervelend is, te ontwijken is, zo min mogelijk tijd in beslag mag nemen. Dat geld dé prikkel is om de arbeidsmoraal te modereren. Het eigenlijke leven vindt buiten het werk plaats. En daar ligt mijn verwondering. Boeiende vraag toch? Zou u keihard willen werken, bezeten door een droom, op de toppen van uw flowgolf surfen terwijl de adrenaline door uw leven spat....en er dan geen Porsche Cayenne mee verdienen? Zou u alleen voor het gevoel een bijdrage te leveren aan iets groters, aan het welzijn van anderen, volledig uit uw pan willen gaan? Willen investeren en innoveren, vernieuwen, uitproberen om uw droom zich te zien materialiseren?

Ik ben omdat wij zijn?!

Kent u die mensen? Denkt u even na, zijn ze er nog? Die types die genoeg lijken te nemen met genoeg. Die delen om het delen? Natuurlijk heeft iedereen wel eens over Ubuntu gehoord...'ik ben omdat wij zijn' Maar wat betekent dat eigenlijk? Is dat dan het voorland voor de Nederlandse samenleving? Zorg en zorgen voor elkaar op authentieke wijze. Zeg maar door directe inbreng en betrokkenheid in plaats van op afstand door instituties. En kan dat samen gaan met een land dat hoog op de innovatieladder staat, vernieuwend is, zichzelf opnieuw uitvindt? Een land waar de jeugd niet weet wat voor baan ze krijgen, maar het volste vertrouwen heeft in eigen kunnen, talent en droom. Generaties uit hun statische statistische doelgroephokken stappen en zich weer met elkaar verbinden gewoon omdat daar de oplossing ligt.

No story no glory!

Kijk dat vraag ik mij af als ik het toneelstukje zich voor mijn al wat slaperige ogen zie afspelen. Het toneelstukje 'regeerakkoord' gaat voornamelijk over techniek, over ombuiging, beheersing van geldstromen en verdeling. Elke CEO weet dat als er geen visie onder bezuiniging ligt een bedrijf van naam en faam in enkele jaren down the drain gaat. 'No story no glory' roep ik altijd. En dat gevoel bekruipt mij. U niet?

Ik daag u uit! Doe uw ogen eens dicht. Ik neem u mee naar een mooi plein, zonnig, fijne drukte, geroezemoes. Duidelijk ergens in het buitenland. Terwijl u geniet van de plek en de mensen wordt u aangesproken. Een jonge aantrekkelijke vrouw (of jonge man) kijkt u belangstellend aan [Fijn hè die geleide hypnose] en vraagt: 'Waar komt u vandaan? Nederland?!' U ziet haar vertwijfeling en denkt; 'die heeft nog nooit van Nederland gehoord!' Dit is uw kans! Jawel de kans om Nederland in één klap op de kaart te zetten! Want Nederland daar bent u trots op! Ze ziet de schittering in uw ogen als u vertelt over waar Nederland voor staat, de innovatie, de visie op de jeugd en ons state of the art onderwijssysteem, de moderne technologie, de vooruitstrevende zorg en wijze van zorgverlening, de medische ethiek, de visie op samenleven en de samenhangende wijze waarop geïsoleerd lijkende problemen worden opgepakt. Als u zich even losrukt van haar blauwe ogen...ziet u dat veel voorbijgangers zijn blijven staan. Ademloos naar u luisteren, u boeit door te vertellen waar wij voor staan!

Kijk daar zit ik op te wachten. Een story met kloten! Een verhaal voor Nederland dat verschillen en diversiteit overbrugt. Een visie, waarmee ik in vijf minuten elke jonge vrouw en man kan betoveren omdat het zicht biedt op een gedeelde toekomst!

Kunt u de 'story voor Nederland' vertellen? Vertel mij uw verhaal!

Groot ego?....u bent niets meer dan tijd!

**donderdag 15
november**

Tijd, wat is tijd? Een paar weken geleden was ik dagvoorzitter bij het Tijd symposium van Stichting tijd. Joke Hermsen de filosoof en schrijfster gaf in de Le Roy lezing haar visie.

Iedereen die haar kent weet dat tijd iets is dat haar al sinds haar vroege jeugd bezig houdt. En

terecht! Want wij ZIJN tijd, niets meer, niets minder. Zij roept op onze innerlijke tijd te ervaren.

Chronos en Kairos

Dat klinkt mooi! En dan?! Chronos en Kairos, de meetbare tijd en de sociale tijd. Agendatijd en innerlijke tijd. Gedreven door de agenda besteden we vooral meetbare tijd. Behalve op de momenten dat de tijd even stil lijkt te staan. Tijdens een ramp, een diepe crisis of juist op die momenten dat alles moeiteloos lijkt te gaan. Inspiratie en handelen als vanzelf integraal in één moment aanwezig zijn, zonder zoeken, zonder moeten. Dat laatste moet innerlijke tijd zijn, als tijd en biologische klok samenvallen in die magische momenten.

Tijd vraagt duiding

Denken over tijd maakt dromerig, het vraagt om duiding. Denken over tijd zet aan tot werkelijk doorvoelen wat tijd is en wat het met je doet. Kent u dat? De tijd nemen om echt naar tijd te kijken, de consequenties te begrijpen, afstand te nemen en u af te vragen; 'wat doe ik met mijn tijd?'.
Tijd is een soort goud. Je kunt het delven, er de waarde van inzien, het weggeven en het verdoen. En als al die tijd die u gegeven is voorbij is...wat blijft er dan over. Bijzonder vindt u niet? Om daar eens over na te denken..... wat blijft er over als uw as door de wind wordt meegenomen.

Heeft u een steen verlegd in de rivier van het leven? Iets toegevoegd aan de kakofonie van denken en doen? Heeft u er toe gedaan, al was het maar voor één ander mens! Want er toe doen, doen wij voor de ander, nooit voor onszelf....of beter ons Zelf. De ander zou wel eens de energiebron van ons Zelf kunnen zijn.

1,5 minute

Enfin u begrijpt het al, denken over tijd maakt filosofisch. Bij de opening van het symposium

heb ik de proef op de som genomen. Het aan iedereen gevraagd! Want laten we wel wezen als je zo'n potentieel aan tijddenkers in de zaal hebt...dan doe je daar iets mee. Ik heb daar een beproefd concept voor; 'the 1,5 minute©'. In duo's laat ik de deelnemers 30 seconden praten over 'tijd'. Geen dialoog, geen discussie, maar onbevungen aandacht voor dat wat de ander zegt! De laatste 30 seconden formuleert ieder zijn essentie van tijd. Best kek toch een zaal die zich in 1,5 minuut uitspreekt. Denk daar eens over na! Hoeveel je kunt weten als je echt bereid bent te luisteren, als je het echt wilt weten. Niet van een paar mensen, de mondigen onder ons, maar van iedereen! Het resultaat wil ik u niet onthouden.

Op 31 oktober om 13.30 vonden uw tijdgenoten er dit van:

Tijd is datgene wat altijd verder gaat, ook als ik het niet beseft. En het is altijd beschikbaar. *Niemand weet hoe laat het is.* Tijd is ontwikkelingsruimte. *Tijd is kostbaar.* Tijd is mijn sparringspartner veel oefenen, weinig winnen. *Tijd is het beleven van de eigen activiteit en actie, de klokloopnietijd.* Tijd is kostbaar, niet eindig. *Tijd:verleden, heden toekomst.* Altijd te weinig, tijd is essentieel bij elke ontwikkeling, terug gaan in de tijd (leven) opent mogelijkheden in de toekomst. *Tijd is tijdloos.* Tijd geeft de mogelijkheid tot zien, geen/weinig tijd geeft slechts kijken. *Toekomst Takomst.* Tijd, zoeken naar zingeving. *Tijd is er altijd, tijd is mijn maatje, tijd is tekort. Tijd is ouder worden, veranderlijk!* Tijd is een kostbaar goed. *Tijd is cyclisch.* Romte. *Tijd is vastgelegd in momenten, vandaag Louis en Bastiaans verjaardag, 11/11 is ook zo'n mooie.* Essentie van tijd is leven en rust. *Tijd is in de tijd steeds meer organisch.* Tegen de tijd aanrennen of vrije tijd. *Tijd is bezitten, het leven.* Tijd is een gevangenis én een verlangen naar tijd als ruimte. *Tijd is gespreksthema, tijd om iets van te leren, tijd is bron van mogelijkheden, tijd genereert tijd.*Tijd is onthaasten, tot rust komen. *Vreugde.* Tijd is het wegvallen van tientallen jaren in en onnoembaar klein puntje. *Tijd is de bevrijding van het moeten.* Tijd is persoonlijk. *Tijd kan een eeuwigheid duren.* Tijd is ruimte. *Tijd is alles, tijd is niet te vatten.* Tijd is begin van verandering en tijd is vaak tijd tekort en zelden tijd genoeg. *Tijd: het gewoon zijn van mensen en dingen die voorbijgaan....* Tijd: een kostbaar gegeven: om veel in te doen, ook niets, 'het laten gebeuren'. *Niets hebben wij in handen tenzij een handvol tijd....*Met de flow me, dat wat er zich aandient. *Eeuwigheid ruimte.* Tijd is oneindigheid, tijd is onrust, tijd is rust. *Vergankelijkheid.* Tijd is werk, aan de klok denken (werk). *Ecokathedraal Le Roy proces.* Een zuchtje lucht. *Tijd: mogelijkheid om dingen te doen.* Tijd: rustig aan doen zonder limiet...rust. *Tijd heeft wel een begin, maar geen eind.* Voor de oerknal was er geen ruimte en geen tijd, bestaat tijd wel? *Ruimte is geen tijd!* Tijd is ruimte. *Tijd is beleving van zijn.* Tijd geeft mogelijkheden om muziek te laten klinken en dit te ervaren. *Tijd is kostbaar.* Gaat soms (te) snel. *Waar blijft de tijd?*

Zoveel Tijd in zo weinig tijd! In 1,5 minuut zoveel mensen verbinden op tijd, de tijd duiden en hem laten gaan, gewoon zien wat er zich aandient! Probeert u het eens!

Voorbij het IK en het WIJ....begint de vooruitgang!

Maandag 10 december

De laatste tijd zie ik steeds meer discussies over de IK-mentaliteit. Wij zitten in een narcistische egocentrische maatschappij. Dacht dat we dat al voorbij waren! Hoor het steeds meer en klaaglijker. Het IK IK IK. En, wordt er snel aan toegevoegd, met de om zich heen grijpende crisis is dat niet verwonderlijk.

First things first is het devies. En het IK is dan haantje de voorste. Als ik het maar

goed heb, dan komt het met de rest ook wel goed!

De IK-WIJ-slinger

Managers vertellen mij met een glimlach 'dat er de laatste tijd veel 'pootje gehaakt wordt'. Overleven is 'de bliksem bij de ander in laten slaan!' en 'Als je het spel niet kunt spelen ben je in deze tijd verloren'. Herkent u deze kreten? Gaat u er in mee, doorvoelt u de lading? Roep eens...zitten wij aan de harde IK-kant van de IK-WIJ-slinger van de samenleving? Het totaal gericht zijn op het IK als een terugvallen naar de basis van overlevingsgedrag in moeilijke tijden?

Gelukkig zijn er ook de WIJ-roepers, als paddestoelen op mijn pad. Welig tierend in cirkels van verbondenheid! Hier hoor je juist het tegenovergestelde. Het IK-tijdperk is over, passé, wij zijn allen verbonden! Voor je het weet zit je diep in een kwantumfysisch betoog over kleine deeltjes die potentieel alles kunnen worden en overal kunnen zijn! Vanuit aandacht is alles mogelijk. Dat wat je aandacht geeft leeft!

Eenvoud maar niet eenvoudig

Als u mij een beetje kent, weet u waar ik mij in dit spectrum bevind. Ik ben er één van de WIJ-variant. Van de 'met elkaar kunnen we elke verandering realiseren'. Van 'datgene dat wij kunnen bedenken, kunnen wij maken'! Eenvoudig en naïef dus, hoor ik u denken! Nee, niet eenvoudig, helemaal niet, er is meer nodig. Een solide verbinding tussen het IK in het WIJ en het WIJ in het IK. Dat is nodig, maar hoe ziet dat er uit?

De vaak blijde WIJ-roepers, de onbaatzuchtigen, blijken vaak bij nadere beschouwing vooral de 'kijken hoe IK het door het WIJ beter kan krijgen'. Het is meer een kunstje dan een levenswijze. Ik mis de harde overtuiging, ik zie geen daadwerkelijke daden en mis de doorzettingsmacht. En dat voelt niet goed! Vraag de WIJ-denker eens naar zijn IK. Waar

zit zijn werkelijke essentie? Wat zegt zijn harde kern en wat laten zijn daden zien? Essentiële waarden daar gaat het om! Hoe laten iemands daden zien waar zijn IK-WIJ-slinger zich beweegt?

Het zelfde geldt voor de manifeste IK-adept. De van IK-maakbaarheid doortrokken persoon. Degene die het 'ik ga het maken', 'geluk is hard werken', 'ik en na mij de zondvloed' als adagio met zich meedraagt. Ineens zie ik ze anderen helpen. De hand uitsteken, zaken regelen die als kerstgedachte niet zouden misstaan.

Overlappende waardesystemen

En dan sta ik stil. Denk ik na. Probeer ik te doorvoelen wat er aan de hand is. Wat er nodig is. Waar dan die verbinding tot stand komt en waarom? Die momenten waarop een beweging lijkt te ontstaan die voorbij gaat aan het IK of aan het simpele WIJ. Een beweging die recht doet aan het 'IK in het WIJ en het WIJ in het IK'. Een soort vooruitgeschoven post voor verandering. Waarbij de waardesystemen van het IK en het WIJ elkaar raken en overlappen. Die momenten, het momentum van verandering.

Wat is dat? Wat gebeurt er dan? Op die momenten lijkt er een kern geraakt te worden waarop de WIJ-denker zijn IK-grens trekt en de IK-denker een WIJ-gevoel krijgt. Samen lijken ze dezelfde waarden te delen. Samen delen ze een waarde die te begrijpen, beet-te-pakken en vermenigvulbaar is. Bij een doodgeschopte grensrechter of bij het winnen van het EK. Even lijkt de IK-WIJ-slinger precies in het midden stil te staan. En vrijwel iedereen lijkt voor ieders gevoel het juiste te doen en te denken!

Onderzoek dat moment eens! Voor uzelf, met anderen! Waar ligt voor u de balans tussen het ik en het wij. Praat er over op het werk of in de kroeg! Start een dialoog! Bepaal uw essentiële waarden. Stop met meelopen, onderzoek en wordt uw essentiële zelf. En kom mij niet meer aan met uitspraken als 'wij leven in een IK-maatschappij' of 'het IK-tijdperk is voorbij!' Ik zal u vragen naar uw standpunt op de 'IK-in-het-WIJ-en-het-WIJ-in-het-IK'-balans!

Pesten.... voorbij angst en grijze muizen!

zaterdag 15 december

Zaterdag, 's ochtends vroeg. Pesten! Ik heb het al een aantal dagen uitgesteld. Bloggen over pesten heeft iets van 'meeschrijven op de stroom'. Nu de emotionele zenuw weer open ligt door de zoveelste zelfmoord, je ineens realiseren dat het niet langer kan'. Het kan al zo lang niet langer. Pesten, isoleren, in de hoekzetten, buitenplaatsen, kleineren, psychologisch onder druk zetten, macht uitoefenen, uitlachen, angst aanjagen. Dat dus!

Herkent u het?

Pesten is van alle tijden. De mens schijnt daar niet in te evolueren. Laat staan te revolutioneren. De mens houdt niet van afwijkende zaken of mensen. Dat is eng, dat moet je isoleren, vooral niet als goed bestempelen. En dat kan prima door pesten, plagen, grapjes maken, uitdagen. Pesten als ritueel om te laten zien hoe de groep denkt. Een soort initiatie richting volwassenheid.

Pesten gaat over grijze muizen maken

Het einde aan pesten vraagt niet om een protocol. Het vraagt om het geloof in diversiteit. Het begrip dat juist in de kracht van het verschillend zijn de vooruitgang ligt. Het besef dat wij allemaal anders zijn! Door dat te accepteren, te verbinden krijgen wij betere resultaten. Pesten gaat over grijze muizen maken. Grijze muizen die grijze muizen creëren. Stel je even voor wat dat betekent na een generatie of acht! En toch is dat wat wij graag doen in de schoolsystemen, maar ook in bedrijven. Raar want je hoeft er de onderzoeken van Harvard, MIT maar op na te slaan om te ontdekken dat diversiteit loont.

Diversiteit loont

Geloof in diversiteit vraagt om een open blik. Een open blik en het uitstellen van een oordeel. Een blik gericht op willen zien hoe anders denken, anders zijn mooi kan zijn. Hoe het iets kan toevoegen aan jouw eigen wereld. Zelden heb ik sneller geleerd als in contact met andere culturen. De verbazing dat het anders kan. Het overdenken en het besef dat jouw eigen wereld zomaar inruilbaar is voor een andere. Gewoon omdat die ook bestaat. Bestaat met al zijn eigenaardigheden en afspraken.

Een protocol helpt niet, een ambitie wel.

Pestgedrag stoppen gaat niet over roepen 'dat het nu eens moet ophouden'. Dat er protocollen moeten komen. 'Dat wij het incident grondig gaan onderzoeken'. Dat leerkrachten beter moeten opletten. Dat ouders hun ogen moeten openen, aandacht hebben voor het kind. Stoppen met pesten vraagt om een fundamenteel anders denken over diversiteit. Over voorbij de angst van het 'onbekende anders' gaan. Het anders zijn omarmen en kijken wat dat jou kan brengen. Maar het vraagt meer!

Waarderend onderzoeken is gezamenlijk verantwoordelijkheid nemen

Pestgedrag stoppen vraagt om een echte dialoog op scholen. Een dialoog over hoe het beter kan in het onderwijs. Het vraagt om luisteren, gezamenlijk onderzoeken, een gezamenlijke ambitie en het gezamenlijk verantwoordelijkheid nemen voor het realiseren van de uitkomst. Het vraagt niet om probleemgericht denken 'hoe stoppen we pesten', maar om het grotere oplossingsgerichte denken 'hoe ziet de school eruit waar iedereen zich thuis voelt en kan excelleren'. Voelt u het verschil? Niet vanuit het probleem denken, maar vanuit de ambitie! Niet te klein als in 'de meest veilige school', nee, vanuit een ambitie waar iedereen zich aan kan verbinden. Kinderen, ouders, docenten, bedrijven, verenigingen in de buurt! Dan pas houdt pesten op omdat het er gewoon niet bij hoort.

En dat is nodig want pesten is niet voorbehouden aan de schoolbanken. Het stopt niet bij het behalen van het diploma. Werk, voetbalclubs, verenigingen, wijken het gaat lekker door. Ik hoor je denken....getver wat een soft gelul! Wat een 'regenboog-denken'! En daar zit de kern. Het is niet soft, het vraagt om durf! Het vraagt om het besef dat de school dat niet alleen kan. Het vraagt als school om de durf de dialoog aan te gaan en met alle betrokkenen een excellente toekomst te onderzoeken.

Durft u het aan om de school drie dagen stil te leggen? Om in drie volle dagen samen met alle betrokkenen te onderzoeken 'hoe de school waar iedereen kan excelleren er uit ziet'?

Ja? Bel gerust, dan stel ik een team samen om het geheel belangeloos te begeleiden en aan te jagen!